

1. Mily ha - tal - mas vagy, é - gi A - tyám! Ezt har - sog -
Vég - te - len nagy jó - sá - god i - ránt Kö - zöm - bős

ja a föld s az ég.
hogy is ma - rad - nék? É - le - tem leg - ne -

me - sebb cél - ja, Hogy meg - is - mer - jem sze - rel -

med, És há - lás szív - vel zeng - jem min - dig,

M.R.
Hogy rám is on - tád ke - gyel - med.

2. Ki hozott létre hatalmával, / Ha nem az én jó Istenem? / Ki tartott meg nagy jóságával, / Ha nem az égi kegyelem? / Ó adott nekem égi békét / És Lelke által új erőt; / S mert annyi jóval ellát engem, / Hálával dicsóítottam őt!

3. Én lelkem, tekintsz fel az égre: / Ott él, ki téged alkotott! / Kegyelme által öröklétre / Ó készít neked hajlékot. / Ott vár az örök égi béke, / Mit Isten neked készített, / Mert szenvedése által Jézus / Már megszerezte üdvödöt!

4. Ó! nézzed illő tisztelettel / Az ő nagy, örök jóságát; / Kövessed mindig bizó hittel / Az utat, melyet eléd tárt! / Szívvedbe vésve szent ígét, / Kövessed híven Mestered: / Szeressed minden teremtményét, / Őt szeresd mindennek felett!

5. Szívemnek parancs szent óhaja: / Legyek mint ő, tökéletes; / Míg törvénye az éltetem célja, / Bennem az ő képmása lesz. / Szerelme tüze ég szívemben, / És megvéd minden utamon. / Ő erős pajzs a Sátán ellen, / Kísértés ellen oltalom!

6. A szerelmedre, jóságodra / Hadd emlékezzem szüntelen; / Ez készít engem szépre, jóra, / S hogy éltem néked szenteljem; / Ez vigaszom a fájdalomban, / S vezet, ha áldás, öröm ér; / Ez győzi le az én szívemben / A végső percnél félelmét.